

lige udgifter og vores synspunkt om, at man skal fastfryse niveauet for de offentlige udgifter og lægge loft over skatter og afgifter.

Jeg kan sige, at hvis man fastfros de offentlige udgifter under ét, ville der over 5 år med den trend, vi har nu, blive et gab på ca. 54 mia. kr., så man kunne fordele halvdel til yderligere at nedbringe statsgælden og den anden halvdel til personskattelettelser. 27 mia. kr. i personskattelettelser – det svarer til ca. en tredjedel af den egentlige personskat til staten, så det ville være mærkbart. Altså en øget nedbringelse af statsgælden og samtidig en skatteletelse.

Så til hr. Frank Aaen, der har gået i en god skole, nemlig den, der går ud på overhovedet at lukke enhver lyd af liberal toneart ude: Den påstand om, at som det er i USA, bliver det også her, for sådan er markedsøkonomi – jamen hvad er det, vi har foreslået? Det er vel rimeligt, at vi får kredit for det, vi rent faktisk foreslår, nemlig at der skal være lige, fri og gratis adgang til offentlige sygehuse. Der sker overhovedet ingen ændring af forholdene i dag, lige bortset fra at vi skal have en ærlig prisberegning, så det beløb, der følger med til et offentligt sygehus, man vælger uden for eget amt, også dækker omkostningen i eget amt.

Der bliver reelt et frit valg, så folk ikke kommer ud for, at et andet amtsligt sygehus siger: Vi kan ikke behandle dig, for de penge, der skal dække udgifterne, er ikke med. Det er jo også en måde at begrænse det på – men altså: Gratis, fri, lige adgang til offentlige sygehuse er de folkevalgtes ansvar, amternes ansvar, og det er 25.000 sengepladser, vi taler om.

Vi er ikke bange for konkurrencen fra 215 sengepladser på private behandlingssteder; men det er jo det, vi er oppe imod. Man påstår, at vi siger: Uha, uha, uha, hvis andre end de velhavende kunne få lov at vælge de sygehuse, bryder det hele sammen. Men vores synspunkt er, at det beløb, det rent faktisk koster at blive behandlet for en visiteret ydelse i eget amt, skal være udgangspunktet for det, man kan få med, hvis man vælger et privat behandlingssted. Man får altså samme valgmulighed som velhavnerne, og det synspunkt burde på et eller andet tidspunkt indgå som en væsentlig del af et positivt, humanistisk syn i Enhedslistens parti-program.

Formanden:

Så har jeg tilbage på min liste hr. Villy Søvnald, og der ses ikke at være flere – jo, hr. Ole Sohn markerer også.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg tager ordet for sidste gang, fordi jeg synes, hr. Thor Pedersen er kommet i uføre i debatten om overførselsindkomster, og så synes jeg, man skal prøve at hjælpe ham tilbage igen.

Hr. Thor Pedersen startede med at vedgå, at Venstre tæller uddannelsessøgende med for at få tallet til at fylde noget. Så ville det egentlig være ret logisk også at tælle offentligt ansatte og folk, der driver landbrug, med, for de modtager også en ganske betydelig støtte. Men det bygger jo på den vildfarelse, at mennesker, der er i offentligt erhverv, ikke er produktive.

Jeg vil godt spørge: Kan Venstre virkelig fastholde den position og sige, at mennesker, der arbejder på offentlige sygehuse, ikke er produktive i modsætning til dem, der arbejder på private sygehuse? At mennesker, der arbejder i offentlige forvaltninger, i kommunerne, med at producere el, vand og varme, ikke er produktive, men at de samme mennesker, der flytter med over til et nyt job, hvis man privatiserer det hele, pludselig bliver produktive? Hvad med de mennesker, der arbejder i et offentligt trafikskelskab, er de ikke produktive lige så vel som de folk, der arbejder i et privat trafikskelskab? Hvad med de mennesker, der arbejder med undervisning i et offentligt system, er de uproductive? Er det kun mennesker, der arbejder i privatskoler, der er produktive?

Jeg har forstået, at Venstre vil ind på midten og være et bredt og fyldigt parti; men kan man så fastholde det synspunkt om offentligt ansatte?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er blot for at gentage mit tidligere spørgsmål til hr. Thor Pedersen. Det var måske for konkret til, at det kan besvares, men Venstre har lagt et forslag frem til en arbejdsmarkedsreform, som indebærer, at 15.000 personer fra den 1. april næste år ikke længere skal have dagpenge.

Mit spørgsmål er: Kan Venstre garantere, at der kan skaffes 15.000 nye job i den private sektor, eftersom det ikke er særlig velset at være